

Oponentský posudek bakalářské práce
Miroslava Sedláka
Interpretace přikázání nesemilníš v křesťanských tradicích 20. století

Bakalářská práce kolegy Sedláka je formálně solidní, odpovídá požadavkům na bakalářskou práci. Chybí tu jen anglický název práce. Anglické shrnutí obsahuje řadu chyb.

Literatura, se kterou autor pracuje, je slušně vybraná, drží se ovšem jen česky psaných zdrojů (příp. překladů).

Z hlediska jazykového je v práci o něco více překlepů a chyb, než by bylo žádoucí, není jich ovšem tolik, aby práci činily nepřijatelnou. Rovněž poznámkový aparát je na slušné úrovni.

Obsahově je práce rozčleněna do šesti kapitol, první se věnuje pojmům a jejich objasnění, druhá podává pohled na desatero jako kontext přikázání a jeho souvislosti, třetí kapitola se pak zabývá samotným přikázáním „nezcizoložíš“.

Kapitola 4 se celá věnuje jiným sexuálním vztahům než cizoložství, je vlastně osmnáctistránkovým exkurzem k různým projevům sexuality, pro samotné téma práce nepřináší prakticky nic.

V posledních dvou kapitolách jsou předloženy nejprve interpretace sedmého přikázání u víceméně současných autorů (Lochman, Pöhlmann – Stern, Beneš, Heller, Skoblík) – kap. 5, a pohledy církví na sexualitu, mezi tím i na cizoložství (adventismus, ČCE, pravoslaví, katolictví) – kap. 6.

Z hlediska obsahového je práce slušnou kompilací, na níž lze ocenit autorovo shromáždění materiálu, zvláště k posledním dvěma kapitolám, a jeho přehlednou interpretaci. Nepřináší však nic navíc – zůstává u shrnutí argumentů, bez pokusu vyvodit z nich další důsledky (srovnání, zdůvodnění ap.), takže dojem z práce je, že jde o slušný informační materiál. I závěr (str. 73) se nese v tomto stylu – podává stručný přehled toho, co bylo na předcházejících stranách řečeno.

Abych autorovi nekřivdil, ve druhé kapitole podává vlastní teologický výklad smrti a vzkříšení, i Ježíšovy zástupnosti (str. 18), který je někde hodně strohý (Ježíš ... „neporušil zákon, proto musel být vzkříšen“).

K jednotlivým důrazům práce mám několik otázek:

a) je udržitelné tvrzení, že „není rozdíl v cizoložství se ženou druhého nebo s cizími bohy“? (str. 20) – snad v důsledcích, které SZ stanoví (smrt) – ale co to aplikovat na uvedeném příkladu krále Davida? Je to opravdu totéž?

b) proč je cizoložství stále vnímáno jako podvádění partnera (např. str. 23), tedy jako problém ženatých a vdaných? Svobodní lidé jsou dost na okraji zájmu, ne-li mimo něj.

c) Tvrzení, že „ženy jsou schopné přetrhat pouta“ (str. 25) není nijak doloženo. Existují věrohodné údaje o tom, že ženy opouštějí manželství častěji než muži? Osobně mám dojem, že je tomu právě naopak – nemám však po ruce statistiky.

d) Závěr nepřináší pokus shrnout pohled na cizoložství, jeho příčiny, dopady, základní charakteristiku – bylo by tedy třeba v rámci obhajoby předložit stručně takové teze. Co lze pokládat za cizoložství, jaké jsou jeho dopady? V práci je poměrně důrazný aspekt zákonný

(dodržovat příkázání), zdůrazňující právní rovinu – manželství jako instituce. Eticky však je důležité především hledisko vztahů - je nutně morálně špatné pominout, či obejít instituci, i kdyby vztahy byly dobré?

Předloženou práci doporučuji k obhajobě, považuji ji však za spíše méně zdařilou – menším dílem pro formální podobu textu (chyby), větším dílem pro setrvávání na popisné rovině a často chybějící kritickou analýzu interpretovaných zdrojů. Navrhl bych hodnocení „D“.

V Praze, 13. 9. 2011

doc. J. Halama, Dr.